

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1. ÉVF. 299. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

PÉNTEK, 1953. DECEMBER 18.

Békét Vietnamban!

December 14-én Franciaország-szerte megkezdődött a vietnami békéért vívott harc hete. A francia nép összefogott, gyűlések százszázalékos követeli, hogy a francia kormány haladéktalanul vessen véget a vietnami nép ellen immár nyolcadik éve folyó vérontásnak. A vietnami háború mielőbbi befejezéséért folytatott harc nemcsak Franciaországban, de az egész világon hatalmas visszhangra talált.

Ho Si Minh, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnöke november hó utolsó napjaiban a svéd „Express” című lap tudósítójának adott nyilatkozatában kijelentette, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság kormánya és népe hajlandó fegyverszünetet kötni és tárgyalások útján megoldani az indokínai kérdést. Ho Si Minh világosra vetette a viszonyokat: a nyilatkozata megcáfolta a „mindenáron háborút viselni” elv francia és amerikai apostolait, akik következetesen azt hajtogatták, hogy „az ellenségeskedéseknek nem lehet végetvetni, mivel az ellenfél részéről nincs meg a tárgyalási készség”. — „Nagyon kívánjuk — írja a „Figaro” című francia lap —, hogy a Ho Si Minh által kifejezésre juttatott javaslatok olyan őszinte felhívást jelentenek, amelyek — még ha rögzös úton is — végül mégiscsak elvezetnek a tárgyalászathoz. Ezeket a javaslatokat tudomásul kell venni és válaszolni kell rájuk”.

Ho Si Minh nyilatkozatának elhangzása után a francia közvélemény elemi erővel juttatta kifejezésre a fegyverszüneti tárgyalások azonnali megkezdésére vonatkozó követeléseit. A francia parlament Vietnammal kapcsolatos vitájának szenvedélyes megnyilatkozásai jutottak ismét kifejezésre és bizonyították be, hogy a francia nép egyöntetűen küzd azért és követel mindent, hogy a vietnami háború a lehető leghamarabb végetérjen.

Laniel miniszterelnök sietett kijelenteni, hogy a francia kormány továbbra is a háború folytatása mellett foglal állást — nyilvánvalóan amerikai utasításra. Erre enged következtetni Dulles amerikai külügyminiszter néhány héttel ezelőtt, a vietnami háborúval kapcsolatban tett nyilatkozata, amikor nyilván fenyegetőzött a vietnami háború kiterjesztésének eshetőségeivel.

Az Egyesült Államok vezetőinek és az őket kiszolgáló jelenlegi francia kormánynak tehát nem célja, hogy mielőbb béke legyen Vietnamban. Pedig ebben az esetben a tények meggyőző erejének arra kellene készítenie a francia kormányt, hogy haladéktalanul békét kössön és elismerje a függetlenségét annak a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak, amely immár nyolcadik éve egyre-másra húzza át az ország teljes leigázására irányuló francia erőfeszítéseket.

E hó elején mult hét éve annak, hogy francia hadihajók jelentek meg az indokínai vizeken és tűz alá vették Haifong kikötőjét. A francia hadihajók húsz ezer ember meggyilkolásával sem tudták megakadályozni az Indokínát alkotó három ország: Vietnám, Khmer és Patet Lao egyesüléséből megalakult Vietnami Demokratikus Köztársaság szabadságharcának sikeres folytatását. Alapvetően hibásnak és ostobának bizonyultak tehát a francia kormánynak azok az elképzelései, hogy tudniillik elég lesz megmutatni csapataikat, haditechnikájuk fölényét, és néhány nap leforgása alatt „befejezhetik hadműveleteiket”. A vietnami népnek a háború első szakaszában, 1947 végéig, sikerült a franciákat megállítani és felszereléseik hátrahagyásával visszavonulásra bírni. Itt kezdődött a háború második szakasza, amelyet akár „az erők egyensúlya” szakaszának is nevezhetnénk, ugyanis erre az időre esik a vietnami néphadsereg megerősítése, tervszerű kiképzése és felszerelése; a vietnami nép hallatlan erőfeszítése lehetővé tette, hogy a front mögötti dzsungel mélyén a legkorszerűbb hadiüzemek létesüljenek és ezzel biztosították a hadsereg és a lakosság ellátását.

1950-ben kezdődött a háború harmadik szakasza, amikor a vietnami hadsereg a védekezésből támadásba ment át: elfoglalta a kínai határ mentén épített francia erődítmény-sort, felmorzsolta a menekülő francia hadtesteket és sorra szabadította fel a különböző, nagyjelentőségű erődöket. Ez a veszteség az Egyesült Államokban és Franciaországban egyaránt nagy riadalmat keltett. Amerikai fegyverszállományokat és francia hadosztályokat szállító hajókat indítottak útnak Vietnamba, hogy újabb és újabb támadásokkal próbálják megtörni a vietnami néphadsereg egyre növekvő ellenállását — sikertelenül. A néphadsereg egységei azzal, hogy visszavonulást színeltek, egyik csapdából a másikba csalták a francia expedíciós hadsereget. 1952. tavaszán azután a vietnami néphadsereg ismét támadásba kezdett: elfoglalt egy sor, stratégiai szempontból nagyjelentőségű francia helységeket és megtisztította a francia katonaságtól a Hanoi és Haipong között fekvő Vörös- és Fekete-folyókáit és közvetlen közelébe jutott Hanoihoz, a franciák fő katonai támaszpontjához. Ezzel Vietnam 350 ezer négyzetkilométernyi területének 95 százalékát és a 22 millió lakosságából 20 milliót sikerült felszabadítani. Az ez év tavaszán megkezdett offenzíva során a francia arcvonalon hatalmas részek támadtak. A vietnami hadsereg, hogy a francia kormány számára lehetővé tegye a tárgyalások megindítását, megállította offenzíváját. Ekkor harsant fel újra, most már elemi erővel egész Franciaországban a vietnami háború befejezésének követelése. De mert ekkorra már a hadműveletek vezetése az úgynevezett amerikai „szakértők” kezébe került, Washington újult erőfeszítéssel próbálkozott, hogy a Navarre-tábornok után elnevezett terv alapján a feltöltött francia hadosztályok megkíséreljék a győzelem elérését. A húsz napig tartó „Sirály” és a vietnami néphadsereg gyengéit kitapogtatni akaró, sorozatos „beleharapásokkal” kísérelt „Csuka” hadműveletek sem értek el semmiféle sikert, kérésért sem, annak ellenére, hogy az amerikaiak igen nagymennyiségű fegyvert, a francia kormány pedig válogatott hadosztályokat vetettek be.

Ilyen előzmények után következett be Ho Si Minh nyilatkozata, amely Franciaország, de az egész békeszerető emberiség számára is a legfontosabb feladatok középpontjába állította a vietnami háború mielőbbi befejezésének kérdését. Az a tény, hogy a franciák 1946. decemberétől 1953. júliusáig 280 ezer embert vesztettek, továbbá, hogy a vietnami háború az egyetlen „melegháború” Ázsiában és az egész világon, a világközvéleményt, de mindenekelőtt a francia népet és a francia kormányt arra kell, hogy késztesse, hogy mielőbb megszüntesse az ellenségeskedést és ilyen formán a fegyverszünet valószínűsége válik.

A Szakszervezeti Világszövetség javaslatára a haladó emberiség december 19-én emlékezik meg a vietnami nép hősi nemzeti ellenállásáról. A békeszerető emberiség ez alkalommal is kifejezi követelését: azonnal kezdjék meg a fegyverszüneti tárgyalásokat Vietnamban!

A jobb vizsgaeredményekért

Csoportgyűlés a Bölcsészkaron

Szerdán reggel a Bölcsészettudományi Kar másodéves magyar-szak harmadik csoportjának 8-tól 10-ig nem volt előadása, mégis már jóval 9 óra előtt igyekeztek a csoport tagjai a tanulószoba felé. Buben József is a sietők között volt. Még is kérdezték tőle a most vizsgázó harmadévesek közül többen:

— Mi van ma nálatok? Szerdán 8-tól 10-ig nem volt előadásotok.

— Csoportgyűlés — válaszolt Buben József, az évfolyam párt-csoportvezetője.

— Igen?

— Most beszéljük meg a vizsgák előtti feladatokat — szölt még Buben elvtárs és sietve lépett be a tanulószobába.

A csoport már majdnem együtt volt. A késők is nemsokára megérkeztek.

— Elvtársak! A vizsgák előtti munkánkat kell ma megbeszelnünk — kezdte a szót Kovács Miklós elvtárs, DISZ csoportvezető.

Kovács elvtárs ismertette a csoport tagjaival a vizsgabeosztást, a vizsgakövetelményeket, majd felszólította a csoport tagjait, mondják el, mivel lehetne a tanulmányi eredményt növelni, hogy lehetne a vizsgaidőszakban a legjobban segíteni a gyengébb képességű hallgatókat.

Szederkényi Ervin szólt fel.

— Minden hallgató tudja, hogy milyen jegye van egy-egy tárgyból. Kérek mindenkit, hogy ha valahol bizonytalan az anyagban, keressen fel és én szívesen segítek az anyag problémáinak megoldásában.

Összente örömmel fogadta a csoport tagsága Szederkényi elvtárs felszólalását. Szederkényi elvtárs nemcsak a csoport, hanem az évfolyam egyik legjobb hallgatója is mint ilyen, tudásának átadásával nagyban segítheti a csoport tagjainak vizsgára való felkészülését.

Buben elvtárs arról beszélt a csoportgyűlésen, hogy alkalmazzuk ismét az elmúlt év jó módszerét.

— Mindenki tanulja meg egyénileg az anyagot, után pedig a problématisz részeket megbeszéljük.

Ezután beszélt arról, hogy a vizsgákra ne legyen bent 5-6 látogató is egyszerre, mert ez zavarja a vizsgázót.

A TEFU fel'csitelle évi tervét

A Szegei Teherfuvarozási Vállalat dolgozói minden tudásukkal küzdöttek az évi terv határidő előtti teljesítéséért. Most büszkén jelenthetem a vállalat dolgozóinak nevében, hogy 1953-as évi tervüket december 12-én teljesítették. Különösen azért illeti elismerés minden egyes dolgozóját, mert teherkocsi állományunk egy részére a szegei telephelytől távol 250-300 kilométerre végezte munkáját. Eredményes munkánkhoz nagy segítséget nyújtott jól felszerelt gumiműhelyünk, ahol mindenkor időben, gyorsan javították a dolgozók a megrongálódott autógumikat.

Az évi terv teljesítésében különösen kitűntek gépkocsi vezetőink közül Kádár Lajos, aki 20 százalékos üzemanyag megtakarítással dolgozott. Németh Mátyás kocsi vezető 28, Scheibel József gépkocsi vezető pedig a feljavított gépkocsiával 17,5 százalékos üzemanyag megtakarítást tudott elérni. Borbás István háromszoros sztahanovistának is állandóan 20 százalék felett volt az üzemanyag megtakarítása, gépkocsi-jára nagyon vigyázott, szeretettel gondozta és eddig komolyabb javítás nélkül 146 ezer kilométert tett meg.

Rózsa István

A Szovjetunió ügyészsége befejezte a vizsgálatot a hazaáruló Beria ügyében

Újfafta paprikaőrleményt készít a Szegei Paprikafeldolgozó Vállalat

vezető tanára. — Gömbös Árpád, a második csoport gyengébben tanuló hallgatója a mai órán a parciális integrál számításból adódó Wallis formulát vezette le nagyon szépen.

Analízisből befejezte az anyagot Szép elvtárs december elsején. Azóta az ismétlés folyik, mely új szempontok szerint von párhuzamot az anyag különböző részei között.

Az ismétlés időszakban fokozottabban látogatják a hallgatók a konzultációs órákat. A negyedévi értékelés után a közepesen gyengébb tanulók számára tanuló-kört szervezett a Matematikai Tanszék. A tanulókat Hajdú Ferenc tanársegéd elvtárs vezeti, készíti elő a hallgatókat a felévi vizsgákra.

Vizsgák a Természettudományi karon

A Természettudományi Karon jól felkészült a felévi vizsgára a Növényélettani Intézet.

— Felévi vizsgánk fokmérője intézetünk munkájának — mondja Szalai István elvtárs, az intézet vezető tanára. — A tanulás tárgyi és személyi feltételeit biztosítjuk hallgatóink számára.

A laboratóriumot a vizsga időszakra tanulószobává alakították át, a fűtött folyosókon asztalokat helyeztek el és itt is nyugodtan készülhetnek a hallgatók a vizsgákra. Konzultációs órákon Szalai elvtárs és a tanársegéd elvtársak adnak útbaigazítást, megbeszélnek a felmerülő problémákat a hallgatókkal.

A harmadéves hallgatók közül már két csoport mikrobiológiából levizsgázott. Az egyik csoport eredménye 3,8, a másik csoporté 3,4 lett. A feleletek minősége és tartalma megváltozott ezen a vizsgán. Több, alaposabb tudást kíván meg az intézet tanszemélyzete a jeles osztályzatokért.

— Elsősorban a kibocsátott szakemberek tudásáért és nem az osztályzati átlagokért vagyunk felelősek — mondja Szalai elvtárs.

A negyedéves biológia-szakos hallgatók januárban vizsgáznak növénytermesztésből.

— A negyedévesek elé is hasonlóan azokat a minőségi követelményeket állítjuk, mint a most vizsgázó harmadikosaink elé — mondja Szalai elvtárs.

Milyen fából készíthető közszükségleti cikkeket gyártsanak a Seprőgyár dolgozói?

Sokat gondolkodtak már a Csongrád megyei Seprőgyár dolgozói, hogyan segíthetik legjobban a nagyszűrű kormányprogram megvalósítását. Ötletnapokon, értekezleteken beszéltek is arról, hogy hulladék faanyagból olyan cikkeket gyártsanak, amelyek a háztartásban igen használatosak.

Volt, aki azt mondta, hogy igen kerestek cikk a só- és paprikatartó. Mások azon a véleményen voltak, hogy csigatészta készítő táblát csináljanak, vagy nyújtófát, meg gyűrőtáblát. Mások az asztalosokra is gondoltak. Ugyanis colostok, vagy másnéven mérővessző általában kevés található a kereskedésekben. Ha valaki venni akar, három-négy üzletbe is be kell men-

nie, míg egyet kap. Ezek gyártása is hasznos lenne, mert nemcsak az asztalosoknak, de a háztartásban is szükség van rá.

A sakkfigurákat, egész sakk-készleteket is készítsenek. Ez is igen keresett cikk. Az előszobát díszítő virágvázákra is gondoltak a Seprőgyár dolgozói. Egyedül azonban még sem tudják eldönteni, hogy mi az, ami a legszükségesebb lenne a háztartásban. Helyes lenne, ha a szegei dolgozók, olvasóink segítenének eldönteni a Seprőgyár dolgozóinak vitáját. Javaslatot tennének, milyen közszükségleti cikkekre van szükség, amelyek faanyagból elkészíthetők és szükséges kellei a háztartásnak.

Épül a DÁV dolgozóinak kul'úro'ihona

December hónap elején megindult az átalakítási munka a Klauzál-tér 9. szám alatti székházban, ahol a DÁV dolgozóinak minden kényelemmel berendezett kultúrothona készül. A kultúrothonban háromszáz főt befogadó nagyterem korszerű felszerelt színpaddal, férfi, női öltözőkkel áll a dolgozók rendelkezésére. Azonkívül beépített vetítőkamra, megfelelő vetítő-

géppel felszerelve, amelyet még a nyár folyamán beszerzett a vállalat vezetősége.

Fiatl dolgozóink részére külön helyiség épül. Könyvtárunk mellé külön olvasótermet létesítünk, tovább fejlesztjük könyvtárunkat, amely jelenleg 1000 kötet műszaki, politikai és szépirodalmi könyvből áll. Dolgozóink részére korszerű ebédlő, mosdó és fürdő létesül.

Jurka József